

Veter žvižga . . .

„Veter žvižga okrog kočē,
piska, ko nesrečnik stoče,

„tuli tam okrog voglov —
in moža še ni domov!

„Polnoč! . . . Dete v zibki spava . . .
Od skrbi šumi mi glava . . .

„Sam Bog ve, kje je nocoj! . . .
Oh, pa spet zaslužek svoj

„zakvartá mi in zapije!
Vse zapravi, vse zabije

„pa priguga praznih rok
se domov pijan . . . Moj Bog!

„Ko od studa obupavam,
pa naj ž njim vso noč še spavam!

„Ljubiti se naj mu dam!
Ah, v dnu duše me je sram! . . .

„Veter žvižga okrog kočē,
joče se, ko revež stoče,

„tuli mi okrog voglov
kakor gladnih sto volkov!

„Ali laž je, al resnica
stara tista govorica:

„kadar piš divja tako,
da se je obesil ¹⁾ kdo

¹⁾ Tako pravijo v mojem rojstnem kraju. —

„iz obupa, sit življenja,
da bi rešil se trpljenja? . . .

„Vse zapije, zakvartá,
mene pa pusti domá

„brez denarja in brez kruha!
Bog poboljšaj potepuha! . . . “

In ko se prikaže svit,
pride trkat sosed Vid:

„Vstani, hej, soseda, vstani!
Na jablani na poljani —

„pridi gledat! — mož je tvoj
sam obesil se nocoj!“ “

A. Aškerc.

Čarovnica.

Zašla mi je pamet v svilen labirint,
izgubila se v tvoje je lase;
tam misli nerešene blodijo,
ko svoboda najti ne dá se.

Ponos moj utonil je v dnu morja,
pogreznil se v tvoje oči je,
globoke tako, da pogled neba
jim v tiho skrivnost ne prisije.

Zares si mogočna čarovnica ti,
še Kirko bi pač prekosila,
in ko bi bedast tvoj Odisej ne bil,
sam vrag ve, kaj z njim bi storila!

Vladimir Levstik.

